

vedkommende land, bør endvidere afvises, når han ikke er i besiddelse af særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse.

Stk. 4. Afvisning af de grunde, der nævnes i stk. 1, nr. 3, og stk. 2 og 3, kan ikke ske over for personer, der er omfattet af De europæiske Fællesskabers regler om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens fri bevægelighed, etablering og udveksling af tjenesteydelser. Justitsministeren fastsætter de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af Fællesskabernes regler om afgrænsning af personkredsen.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte særlige regler vedrørende spørgsmålet om afvisning af blindpassagerer.“

2. §§ 4-7 affattes således:

„§ 4. En udlænding kan udvises i følgende tilfælde:

- 1) når han har skaffet sig adgang til landet efter indrejse uden om den danske, finske, islandske, norske eller svenske paskontrol,
- 2) når han tidligere er udvist og på ny er indrejst hertil uden at være i besiddelse af den fornødne tilladelse,
- 3) når afvisning kunne være sket af de i § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4-7, nævnte grunde, og afvisningsgrunden fremdeles er til stede,
- 4) når han har forsømt at opfylde de i henhold til § 1 fastsatte bestemmelser med hensyn til rejselegitimation,
- 5) når han forsætligt eller trods politiets advarsel gentagne gange undlader at overholde reglerne om tilmelding til politiet,
- 6) når han overtræder forskrifterne om opholdstilladelse, arbejdstilladelse eller visering eller ikke overholder dertil knyttede betingelser eller har opnået sådanne tilladelser ved bevidst urigtige anbringender eller svingagtige fortielser,
- 7) når han ikke er i besiddelse af fornødne midler til sit underhold og ikke har adgang til forsørgelse her i landet.

Stk. 2. En udlænding, der ikke er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger, kan endvidere udvises i følgende tilfælde:

- 1) når afvisning kunne være sket af de grunde, der er nævnt i § 2, stk. 2, nr. 1 eller 3-6, og afvisningsgrunden fremdeles er til stede,
- 2) når han tidligere er udvist af Finland, Island, Norge eller Sverige med forbud mod tilbagevenden og er indrejst i Danmark uden at være i besiddelse af tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse,
- 3) når han må antages at ville rejse til Finland, Island, Norge eller Sverige uden at have de fornødne midler til sit underhold i det eller de pågældende lande samt til sin hjemrejse, medmindre udvisning er udelukket af de i stk. 1, nr. 7, nævnte grunde.

Stk. 3. De i § 2, stk. 4, nævnte udlændinge kan dog ikke udvises i medfør af reglerne i stk. 1, nr. 4, samt stk. 2.“

„§ 5. I forbindelse med en beslutning efter § 4 om udvisning af en udlænding kan det tillige bestemmes, at der skal gives ham tilhold om ikke fremtidig at indfinde sig her i landet enten for et bestemt tidsrum eller for bestandig. Tilholdet gives til politiprotokollen med tilkendegivelse af strafansvaret ved overtrædelse af tilholdet.

Stk. 2. Sådant tilhold kan senere ophæves, når omstændighederne taler herfor.“

„§ 6. For så vidt der efter foranstående bestemmelser kræves tilladelse til indrejse eller udrejse eller til ophold her i landet, træffes afgørelse herom af den politimyndighed, der af justitsministeren er bemyndiget dertil. Der kan endvidere gives danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndigelse til at meddele tilladelse til ind- og udrejse og til ophold her i landet.

Stk. 2. Beslutninger om afvisning og udvisning træffes af den politimyndighed, der af justitsministeren er bemyndiget dertil.

Stk. 3. Såfremt en udlænding påberåber sig, at han har måttet søge tilflugt her som politisk flygtning, og sandsynliggør rigtigheden heraf, må politiet dog ikke afvise ham, men skal snarest forelægge spørgsmålet for justitsministeren til afgørelse. En sådan udlænding kan kun udvises efter justitsministerens beslutning.“